

TSUE może uznać Katalończyków za zagrożoną mniejszość

8 lutego 2023

Kiedy kataloński ruch niepodległościowy, po bezskutecznych próbach osiągnięcia konsensusu z państwem hiszpańskim w sprawie referendum o samostanowieniu, zorganizował w 2017 roku jednostronne referendum, rząd hiszpański pozostał niechętny do podjęcia dialogu i poszukiwania rozwiązania politycznego. Hiszpania wysłała do Katalonii 10 tysięcy policjantów, aby siłą uniemożliwić przeprowadzenie referendum, a następnie oszukańczo wykorzystała wymiar sprawiedliwości do ścigania i skazywania zwolenników niepodległości za czyny niebędące przestępstwami, aby zmusić ich do porzucenia idei niepodległościowych i walki.

Dlatego tak ważne było, aby zwolennicy niepodległości mogli bronić się sądowo poza Hiszpanią. Prezydent Katalonii Carles Puigdemont, który zorganizował referendum w 2017 roku, udał się na emigrację do Belgii wraz z członkami swojego rządu, ponieważ byli pewni, że w Hiszpanii nie otrzymają sprawiedliwego procesu. Hiszpański wymiar sprawiedliwości próbował skłonić Belgię do ich wydania poprzez niemal

automatyczny mechanizm euronakazów wydania między krajami UE. To sprawiło, że przebywający na emigracji katalońscy politycy podjęli ostrą walkę, by nie dopuścić do wydania nakazów kapitulacji i pokazać, że Hiszpania osądzi ich z wyrokami ustalonymi z góry.

Na razie walka katalońskich niepodległościowych wygnańców (którzy zostali również wybrani na posłów do Parlamentu Europejskiego) zdołała doprowadzić do tego, że sądy belgijskie, niemieckie, szkockie i włoskie odmówiły wydania euro-nakazów aresztowania ze względu na ryzyko niesprawiedliwego osądzenia. Grupa robocza ONZ ds. arbitralnych zatrzymań upomniała również Hiszpanię w [raporcie z 13/06/2019](#), jak również Rada Europy upomniała Hiszpanię w [rezolucji 2381 \(raport Cilevicsa\) z 21/06/2021](#) oraz w [raporcie Mariji Pejcinovic z 06/10/2022](#).

Na razie jednak największym sukcesem, jaki osiągnęła walka katalońskich wygnańców, jest to, że 31.02.2022 roku Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Luksemburgu odpowiedział na pytania prejudycjalne sformułowane przez hiszpański wymiar sprawiedliwości, w których zaprotestował on przeciwko temu, że Belgia odmówiła wydania europejskiego nakazu aresztowania katalońskiego polityka Lluísa Puiga, przebywającego na emigracji w tym kraju. [Trybunał odpowiedział](#), że Hiszpania

może wydawać nakazy wydania euro i że Belgia, w normalnej sytuacji, powinna je akceptować, ale wyraźnie zastrzegł, że choć hiszpański wymiar sprawiedliwości nie ma uogólnionej nieprawidłowości systemowej, to może mieć nieprawidłowość systemową ze względu na fakt, że Lluís Puig należy do obiektywnie identyfikowalnej grupy utworzonej przez niepodległościowych Katalończyków.

Przyszłe orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu mogłoby, na podstawie orzeczenia sądu luksemburskiego, zaświadczyć, że my, Katalończycy, jesteśmy mniejszością narodową, [która nie ma sprawiedliwego procesu w Hiszpanii](#). Choćby z powodu wyroków więzienia wydanych na 9 osób, represji wobec 4,2 tys. Katalończyków (700 z otwartym postępowaniem sądowym), nielegalnego szpiegowania za pośrednictwem Pegaza, infiltracji policji w ramach pokojowych katalońskich ruchów społecznych...

W pewnym momencie trzeba będzie uznać, że aby katalońska mniejszość narodowa mogła zagwarantować ochronę swojej tożsamości, swoich wielowiekowych instytucji oraz integralności językowej, kulturowej i społecznej, a także uznać, że ma pełne prawo do rządzenia się zgodnie ze swoim własnym sposobem pojmowania gry demokratycznej (który różni się od sposobu hiszpańskiego), rozwiązaniem byłoby skorzystanie z prawa do samostanowienia i utworzenie w ramach Europy nowego państwa Katalończyków.

Autorstwo: Jordi Oriola Folch z Katalonii

Zdjęcia: [Albert Salamé](#)

Źródło: WolneMedia.net